

Божие СЛОВО



ГОДИНА XXIII, БРОЙ 02 (219) • 2013 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Обещания за благословение

“Алилуя!

Блажен оня човек, който се бои от Господа, който много се възхищава от заповедите Му.

Потомството му ще бъде силно на земята; родът на праведните ще се благослови; изобилие и богатство ще има в дома му. И правдата му ще трае до века.

Блазе на човека, който показва милост и дава назаем, наистина никога няма да се поклати. Праведният е вечен паметник. От лош слух не ще се бои, сърцето му е непоколебимо, понеже уповава на Господа.

Утвърдено е сърцето му; той не ще се бои дотогаз, докогато види повалянето на неприятелите си. Разпръсна, даде на сиромасите; правдата му трае до века.”

(Псалом 112)

Направи правилния избор



“По пътя Исус и учениците му влязоха в едно село, където жена на име Марта радушно ги посрещна в дома си. Тя имаше сестра, която се казваше Мария. Мария седна в краката на Господа и слушаше какво говори. А Марта, притеснена за всичко, което трябваше да направи, дойде при Исус и каза: „Господи, все едно ли ти е, че сестра ми ме остави сама да върша цялата домакинска работа? Кажй ѝ да ми помогне!“ А Господ ѝ отговори: „Марто, Марто, ти се тревожиш и безпокоиш за толкова много неща, а важно е само едно. Мария направи верния избор и това, което избра, никога няма да ѝ бъде отнето.“

(Ев. Лука 10:38-42)

Христос каза, че важно е само едно. Кое е то и кой е верният или правилният избор и в какво се състои?

Първо търси Божието царство и всичко останало ще ти се прибави

Понякога е важно човек да остави всички грижи и безпокойства, да не се опитва да свърши цялата работа, а да отдели време да седне в краката да Христос и да слуша Неговото слово. Само не казвай, че няма време, защото има време за всяко нещо под слънцето! Започни деня си с молитва и общение с Бога и остави Той да го подреди. Тогав дори и в трудните моменти ще усещаш Неговата подкрепа.

прод. на стр. 2 ➤

↪ продължава от стр. 1

Защо е важно Божието слово за нас?

Божието слово беше в началото на сътворението, с него беше създадено всичко.

“В началото беше Словото. И Словото беше с Бога. Това, което бе Бог, беше Словото. Словото беше у Бога в началото. Всичко бе създадено чрез него и нищо не бе създадено без него. В него бе животът и този живот донесе светлина на хората.” (Ев. Йоан 1:1-4)

Чрез Божието слово Бог разкрива Себе Си и ни дава възможност да Го опознаем.

“... няма друг Бог освен Мен; Бог праведен и Спасител няма освен Мен. Към Мен се обърнете и спасени бъдете, всички земни краища, защото Аз съм Бог и няма друг.” (Исаия 45:21-22)

“Не знаеш ли? Не си ли чул? Господ е вечният Бог, Създателят на земните краища. Той не се уморява и не отслабва, разумът Му е неизследим.” (Исаия 40:28)

Божието слово поражда вяра, която идва от неговото слушане, а вярата е в основата на спасението и живота на християнина. Без нея не може да се угоди на Бога. Човек трябва да вярва, че има Бог и че Той щедро възнагражда онези, които Го търсят.

Ето какво казва Писанието: „Словото е близо до теб. То е на устните ти и в сърцето ти.“ Това е посланието за вярата, което ние проповядваме: “Ако изповядаш, че Исус е Господ и повярваш в сърцето си, че Бог го възкреси от мъртвите, ще бъдеш спасен. Защото вярваме със сърцата си и това води до нашето оправдание, и изповядваме с устните си и това води до нашето спасение.” (Яков 10:8-10)

Божието слово е в основата на новороденото.

“Той избра да ни даде живот чрез словото на истината, за да бъдем първи по важност сред всичко, което е сътворил.”

(Посл. Яков 1:18)

“Като новородени бебета, жадни за мляко, копнейте за чистото учение, което храни духа ви. С него

можете да пораснете и бъдете спасени.” (1 Петр. 2:2)

Вярата е необходима за ежедневния живот на вярващия, защото праведният чрез вяра ще живее. Думите на Христос са думи на вечен живот - Петър каза на Христос:



П-р Емануил и Силвана Тотчеви

“При кого друго да отидем, само при Теб има думи на вечен живот.”

Думите на Христос са дух и живот - т.е. имат духовна сила - за духовно обновление, душевно освещение и живот. “Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползва. Думите, които ви говоря, са дух и живот.” (Йоан 6:63)

Самият Христос стана живо слово, дошло в плът на земята: “Словото стана човек и живя между нас. И видяхме славата му – слава на единствения син на Отца. Той бе пълен с благодат и истина.”

(Ев. Йоан 1:14)

Христос крепи всичко чрез Своето слово, т.е. цялата вселена се управлява от постановените от Него закони и чрез силата на Словото Му вселената е в хармония.

Божието слово е истина и единственият стандарт за живота на човека!

“Затова, като отхвърлите всяка нечистота и преливаща злоба, приемайте с кротост всаденото слово, което може да спаси душите ви. Бъдете обаче изпълнители на словото, а не само слушатели, мамещи сами себе си.” (Яков 1:21-22)

Божието слово е полезно

за поучение, поправление и наставление в Божия път, за да бъде Божият човек съвършено подготвен за всяко добро дело, т.е. първо е словото, а после делата. То ни предпазва от залитания в разни криви и объркващи учения.

Божието слово съдържа мъдрост за живота на човека.

То разкрива Божиите обещания към хората, които изявяват Неговата любов към нас. “Вие сте спасени чрез Божията благодат. Бог ни възкреси заедно с Христос и ни постави заедно с него на своя престол в небесните владения – нас, които сме в Христос Исус.” (Еф. 2:5-7)

Божието слово съдържа в себе си сила да извърши онова, за което е пратено - изговорено не само от Бога, но и изповядано с вяра от нас, хората. “Истина ви казвам: който каже на тази планина: Вдигни се и се хвърли в морето! – и не се усъмни в сърцето си, а повярва, че онова, което казва, се сбъдва – ще му се сбъдне, каквото и да каже.” (Марко 11:23)

Божието слово носи наслада - Давид го сравнява с меда, дори казва, че е по-сладко от мед! “...наредбите на Господа са прави... и по-сладки са от мед и от капките на медена пита.” (Псалми 19:8-10)

То е здраве и е предпоставка за благословен живот на земята. “Сине мой, не забравяй Закона Ми и сърцето ти нека пази заповедите Ми... Това ще бъде изцеление за тялото ти и освежителна влага за костите ти.” (Притчи 3:1-8)

“Блажен човекът, който не ходи по съвета на безбожните, нито стои в пътя на грешните, нито седи на седалището на присмивачите, а насладата му е в закона на Господа и върху Неговия закон размишлява ден и нощ! Той ще бъде като дърво, посадено при водни потоци, което дава плода си на времето си и чийто лист не повяхва; и всичко, което върши, ще преуспява.”

(Псалми 1:1-3)

Ако Божието слово живее в нас, т.е. думите на Христос са живи в нас, така че да са част от мисленето ни и начина на живот, ние наистина сме Негови ученици.

П-р Емануил Тотчев

Младежки размишления за християнското семейство

Дани Найденов (16 години)

В Битие, 2 глава, четем за първото семейство на Адам и Ева.

Отначало Бог сътвори мъжа и взе от реброто му и направи Ева. Бог не взе част от главата на Адам, за да направи Ева, за да не го командва, нито взе част от краката, за да не бъде тъпкана от мъжа си. Бог взе от реброто близо до сърцето, за да я обича и да се грижи за нея.

В Ефесяни, гл. 5, апостол Павел пише: "Подчинявайте се един на друг в страх от Христос: жените – на своите мъже, както на Господа, защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата. Но както църквата се подчинява на Христос, така и жените нека се подчиняват във всичко на мъжете си. Мъже, любете жените си, както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея, за да я освети."

Глава 6 от Ефесяни разкрива взаимоотношенията деца – родители. "Деца, покорявайте се на родителите си в Господа, защото това е правилно. Почитай баща си и майка си – което е първата заповед с обещание – за да ти бъде добре и да живееш много години на земята." Когато знаем тези принципи и ги прилагаме, тогава ще имаме щастливо и здраво семейство. Богоугодно семейство има голяма сила за Господа. Врагът знае това и работи усилено, за да разруши семейството. Затова ние трябва да сме будни и трезвени, да се молим и да насочим ума си към вечните неща. Християнското семейство е екип, който Бог е събрал заедно да работи за Божието Царство.

Ако едно семейство е единно в молитва, то е голяма сила, която Господ ще използва. Всеки ден Бог ни среща с много хора, съученици, комшии, роднини и колеги, които се нуждаят от добрата новина, че Бог е жив и ги обича. Затова трябва да сме готови винаги да послужим с нашето свидетелство за Бога. Личният ни живот е най-доброто свидетелство и проповед. Това е заръката на Господа: "Да обичаш Господа своя Бог, и да обичаш ближния както себе си."

Дани Цветков (16 години)

Както знаем, по-голямата част от младежите са ученици, едни учат в София, други извън София. Но където и да учим, всеки ден се срещаме с проблеми, независимо дали ще се скараме с някой съученик или да поспорим с някой учител за ниската си оценка. Много от днешните младежи се проявяват като пияници, пушачи и т.н., мислейки си, че като правят това, са готини. Те не осъзнават колко много вредят на душата си и най-вече на тялото си. Давам прост пример: Отивате на екскурзия, организирана от училището ви и заедно с ваш съученик ви настаняват в стая. По някое време той или тя питат: "Ей, искаш ли да отидем в съседната стая да пийнем малко. Едни приятели са успели да прекарат водка в шишенца от парфюми" Вие как бихте реагирали при тази ситуация?

Ние сме християни и трябва да се държим като такива. Трябва да отстояваме нашите идеали и ценности. В противен случай ще се превърнем в поредната песъчинка в пясъка. Освен това ние трябва да сме благовестители. Това, което се опитвам да кажа, е: "Не се страхувайте да бъдете различни, а останалото оставете на Бог!"



Ивелин Томов (14 години)

Трябва да сме християни въкъщи. Въкъщи трябва да се покоряваме на нашите родители и роднини, и не само да се покоряваме, а и да ги почитаме. Една от десетте Божии заповеди е: "Почитай майка си и баща си!" Но това не означава, че трябва да презираме нашите братя и сестри. Независимо дали са по-малки или по-големи. И когато те помолят брат ти или сестра ти за чаша вода, не да му кажеш

да си гледа работата или нещо такова. Защото в Библията пише: "Каквото искаш да ти правят на теб, това и ти прави на останалите. Този закон важи за всеки един човек без изключение. Ние трябва да знаем, че когато майка ти или баща ти казват нещо да свършиш или да не правиш, то това в голяма част от случаите е добро за теб. Но всеки един знае, че няма безгрешни хора на тази земя. Дори когато се скараме по някакъв случай със своя брат или сестра, ние трябва да им се извиним, или когато те ни се извиняват, да им приемем извинението."

Мишел Владимирова (14 години)

В църквата всички имаме добро поведение и сме примерни християни. Но ние прекарваме ежедневието си в училище и работа. Там сме заобиколени от хора без морални ценности и лош речник. Много от младежите се правят на "готини", като се правят на "силни". Вчера брат ми и Иво бяха свидетели как двама младежи пребиват един друг. Защо? Може би и те не знаят. И това се случва ежедневно.

Въпреки всичко, трябва да сме християни навсякъде и по всяко време. Ние трябва да сме сол и светлина "Вие сте солта на земята. Но ако солта обезсолее, с какво ще се осолои? Тя вече за нищо не струва, освен да се изхвърли вън и да се тъпче от хората. Вие сте виделината на света. Град, поставен на хълм, не може да се укрие. И когато запалят светило, не го турят под шиника, а на светилника, и то свети на всички, които са в къщи. Също така нека свети вашата виделина пред хората, за да виждат добрите ви дела, и да прославят вашия Отец, Който е на небесата." (Матей 5:13-16)

Ако имаме добро поведение и морал, хората сами ще идват и ще се интересуват защо сме различни. Трябва да печелим доверието на нашите съученици и приятели. Така, когато ние им благовестяваме, те по-лесно ще възприемат и ще са по-склонни да дойдат на Младежко общение.

Исус взима инициативата

„И влезе пак в синагогата; и там имаше човек с изсъхнала ръка.

И наблюдаваха Го, дали ще го изцели в съботен ден, за да Го обвинят. Той каза на човека с изсъхналата ръка: Изправи се напред. Тогава на тях каза: Позволено ли е да се прави добро в съботен ден, или да се прави зло? Да се спаси ли живот, или да се погуби? А те мълчаха. А като ги изгледа с гняв, наскърбен поради закоравяването на сърцата им, каза на човека: Простри си ръката. Той я простря; и ръката му оздравя.”

(Марка 3:1-5)

Там имаше човек с изсъхнала дясна ръка. Виждали сме такива хора, как държат ръката си неподвижна и неработеща. Вместо да държи здраво плуга, ралото, да изхранва семейството си и да бъде човек, който има занаят и работи с двете ръце, той беше половин човек.

Къде Исус намери болния? Този човек беше в храма. Той можеше да бъде на калолечение, на Мъртво море да се маже със соли, можеше да бъде на много места. Дори да стои отпред и да проси, но той бе в храма! Най-важното е да се намерим очи в очи с Исуса. Най-важното за нас е да се намерим там, където е Неговата изцелителна благодат. Всичко може да сме преживели, но най-важното е да намерим Неговата милост. Очите на Господа търсят някой, към когото Той да се покаже добър.

Когато Исус срещна “очи в очи” този човек, имаше и други очи, които Го наблюдаваха и търсеха да Го обвинят, защото беше съботен ден. Дали ще изцели този човек в съботен ден? Много от изцеленията на Исус бяха предшествани от съпро-



тива на някого или бяха след това измърморвани – „Защо така направи?”. Това чудо също беше прешествано от съпротива. Може да претърпяваш съпротива вътре в себе си от вътрешни гласове, които казват „Нямаш право”. Дали ще е съботен ден, дали ще е грях, който си извършил, дали ще е съдба, която имаш, или потекло, което имаш, думата е една „Нямаш право”. Защо изобщо идваш, с какви очи идваш при Бога, кой те праща тебе? Фарисеите чакаха Исус да направи нещо в събота, защото не трябваше да го прави в този ден, според Закона.

Исус обаче постави човека в средата. Исус не го излекува скришно в ъгъла, нито на излизане от синагогата или тихомълком някъде навън. Словото казва, че когато Той взе властите, Той явно възтържествува над тях, като показва превъзходството си над всичките лъжи на дявола. Когато човек иска да дойде при Бога, идват различни атаки. Независимо от пола, от социално положение, всеки си има битки.

Всеки има очи, които са се втренчили в него, дали от външни, дали от семейството, хора, които казват: “Внимавай какво ще направиш. Внимавай в следващата ти стъпка.” Ние много лесно отсъждаме, ако някой направи нещо неправилно. Ако някой направи грях, смятаме, че е дошла болест заради това. И дори да не го казваме на глас, си го мислим, ако не за някого, то за нас самите.

Исус се обърна с въпрос към присъстващите в храма духовни водачи: „Позволено ли е да се прави добро в съботен ден, или да се прави зло? Да се

спаси ли живот, или да се погуби?” Това е въпросът, който Исус задава на всеки един от нас. Защото понякога сме като човека с изсъхналата ръка, но понякога сме като тълпата, която търси повод да заклеми. „А те мълчаха. А като ги изгледа с гняв, наскърбен поради закоравяването на сърцата им, каза на човека: Простри си ръката. Той я простря; и ръката му оздравя.”

Както Господ може да оздрави една изсъхнала ръка, така Той може да възстанови един разбит живот. Да ти помогне, когато ти казват: “Не си достатъчно квалифициран за тази работа, нямаш достатъчно опит, не си достатъчно млад, не си за тук. Нямаш ценз.” Както Господ може да възстанови физически човека, така може да го възстанови и духовно. Това дори не е под съмнение. В Лука 13 глава, има описан случай с жена.

„И една събота Той поучаваше в една от синагогите; и ето една жена, която имаше дух, който ѝ беше причинявал немощи за осемнаде-

сет години; тя беше сгърбена и не можеше никак да се изправи." Втори вид недостатъчност. Жена, която от гледане в земята, от много земни грижи и проблеми, си е сложила такъв товар на сърцето, че не може да се изправи и да погледне към небето, към Бога. Освен физически болести, говорим и за духовни болести. И ако нямаш гърбица, не казвай: „Аз не съм тази жена". Може би твоята гърбица е духовна. Не свиквайте с това да гледате към земята. Нашата крайна цел е да отидем при Господа. Не да построим най-голямата къща, не да си купим най-хубавата кола. Не да спечелим най-много пари, а да се намерим достойни и като се срещнем с Исуса, Той да ни каже: „Добри и верни слуго, влез в радостта на Господаря си!"

Тази жена беше от 18 години в немощ. Как беше влязъл в нея този дух? Неусетно. Както и в много хора. „А Исус, като я видя, повика я и рече й: „Жено, освободена си от немощта си." И положи ръце на нея; и на часа тя се изправи и славеше Бога." Какво ли беше чувството на тази жена най-накрая да може да погледне нагоре и да види небето отново? Чудесно е, когато сме имали чувство на обреченост, да получим ръцете на Исус!

Един от малкото случаи, в които Исус взима инициативата. В повечето случаи хората търсеха Исус. Благодарим на Бога, че Той взима инициативата вместо нас, тогава, когато ние не можем.

„А началникът на синагогата, като негодуваше, задето Исус в събота я изцели, проговаряйки, рече на народа: Има шест дни, в които трябва да се работи; в тях, прочее, дохождайте и целете се, а не в съботен ден."

Славата на Господа е, че Той не се съобразява с дните от седмицата, за да извърши велики дела. Той е суверен Бог и ще остане такъв. Атаки ще дойдат - дали преди, дали по време, дали след изцелението и снабдяването на твоята нужда - не знаем. Няма обещание, че няма да имаме атаки. Но имаме обещание, че сме повече от победители в Исуса Христа!

П-р Владимир Владимиров

Милост за Милен

През август 2003 г. отидох да придружа една оперирана жена до Ахтопол. Бях решила да остана и да помагам на болната. Но моят план не съвпаднаше с Божия. Няколко пъти ми се повтаряше, че ще имам път. И наистина получих телефонно обаждане веднага да се върна в Баня. Съобщиха ми, че ме чака жена с болно дете, на което му предстои операция и няма кой да ги придружи до болницата. На другия ден си тръгнах. Намерих майката с детето, вече преспали в коридора на болницата. Детето беше много зле. Седнахме на една пейка и аз се замолих: "Господи, за Твоя слава нека това дете да оздравее!"

Не мога да опиша какво преживяхме! Лекарите не даваха никаква гаранция. Представихме нуждата и пред нашата църква в Баня. Молехме се Исус да държи ръката на хирурга. Видяла съм много чудеса, но въпреки това се притеснявах: "Какво ще стане с детето?" И тогава си спомних стиха: "Каквото поискате в Мое име, ще го сторя."

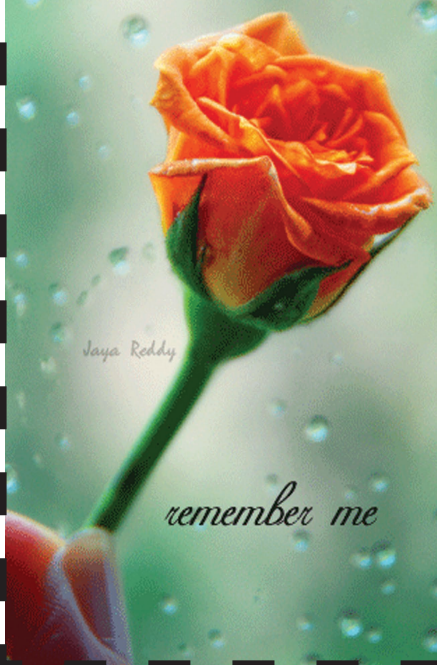
Поискахме с майката здраве и живот. И чудото стана! На четвъртия ден разрешиха да видим Миленчо. Едва повяревах, че е същото дете - беше енергично и весело. Изправило се беше в креватчето, протягаше ръчички към торбата с храна. Беше гладно. Това беше голямо чудо!

След няколко месеца ги навестих. Миленчо тичаше и се смееше, боричкаше се с нас. А миналата година дойде у дома на гости красив юноша...

Благодарях за Божията милост, че чу тогава молитвите на християните от няколко църкви. Милен сега живее здрав и щастлив в Бургас.

Верка Добрева Стоилкова
гр. Баня

Любов безкрайна



За Тебе мисля аз,
В този светъл час.
Държиш ме за ръка
И ме водиш през света.

Сърцето ми тупти,
Живот ми подари.
И с радост ме
Изпълни Ти!

Любов безкрайна ме
Заля, о Дух Свети!
Помаза моята душа,
Господи, благодаря!

Мими Николова, 10 г.



МЕЖДУНАРОДЕН ХРИСТИЯНСКИ ЦЕНТЪР ЛЮЛИН, ЦЪРКВА “ДОМ НА РАДОСТ”

Младежка служба в гр. Вършец

На 1 март (петък) група от 28 човека отпътувахме за град Вършец. Там ни посрещнаха нашите приятели и любезни домакини от СПА Хотел "Слънчева градина", който е разположен в сърцето на град Вършец. Комплексът се намира срещу втория по големина парк "Слънчева Градина" и е в непосредствена близост до градските бани. Събота, предиобед, младежите от Вършец ни заведоха на разходка. Първото място, което ни показаха, бе строящата се църковна сграда. Тя се намира до реката в центъра на града. Всички в единомислие издигнахме глас на молитва за благословение на този Божий дом, за спасение и покаяние на много хора. Изпяхме и песен. Пастори и служители на църквата са Маринчо и Диди Горанови. От там нашата разходка продължи към Иванчова поляна, където момичетата от хвалението на Вършец изпяха няколко песни. Една от тях бе "О, колко чудна благодат". Стигнахме и до местността "Райски кът", която се намира при реката.



Събота вечер се състоя младежка служба в конферентната зала на хотела. Освен семейства, младежи от Вършец и София, имаше и хора, които за първи път присъстваха на богослужение. Едно младо момче от Кипър, на което майка му е българка, а баща му е от Кипър, бе дошло на гости във Вършец. По време на своя престой в града той всеки ден посещавал хотела, за да тренира във фитнес залата. Дошло време да отпътува към Кипър отново, но управителката на хотела Мария го покани на младежката ни служба. Оказа се, че в същия ден той трябва да пътува, но след поканата решил да промени плановете си и да остане на общение с нас. Този младеж след богослужението сподели колко много силно е докоснат и каза, че ще започне да чете Библията на гръцки. Също така на службата присъстваха и няколко човека от града, които за първи път посещаваха църквата. Бог използва хвалебната група от Вършец, която ни послужи с песни и молитви, с помазано хваление. Тинейджъри от София представиха кратка сценка и пастор Владо проповядва. След проповедта имаше молитви, общение. На следващия ден, в неделя сутрин, цялата група отиде на богослужението в църквата, където пастор Владимир и пастор Стефан Стефанов послужиха. Престоят завърши с тържествен обяд. Получихме покана от нашите домакини и пастор Жоро от Мездра в неделя следобед да присъстваме на хвалебна и молитвена служба в град Мездра.

Хвалебна и молитвена служба в град Мездра

Църква "Шалом", гр. Мездра, с пастор Жоро и Галя Зафирови, организираха хвалебна и молитвена служба за цяла северозападна България. Към тази служба се присъединихме и ние, заедно с групата от църквата във Вършец. Имаше представители от църквите в Ботевград, Враца, Ловеч и други. Водиха ни в хваление първо хвалебната група от град Мездра после и групата от Вършец. След хвалението и молитвите излязоха напред около 10 пастора. Всеки един от тях издигна молитва за Северозападна България. За спасение, духовно

съживление, излизане на хората от бедността, за благоденствие на цялата страна. Ние вярваме, че има голяма сила в молитвата на единство. Вярваме, че идва нов сезон за България, за църквите в страната.



Благодарим на пастор Маринчо и Диди за поканата. Благодарим на Мария и Вътко, и целия персонал от СПА Хотел "Слънчева градина".

Младежко и тинейджърско

През месец февруари младежкото "Поколение на съживление" имаше различни активности. На 22 февруари се организира кулинарен конкурс. Индивидуално или групово младежите приготвиха вкусни баници, сладкиши и салати. След прецизна оценка на жури се раздадоха и награди. На 25 февруари имаше ваканция един ден. Ние, младежите и тинейджърите, се събрахме и отидохме заедно на боулинг. Имахме състезание по отбори и време да бъдем заедно и да си общуваме. Каним всички младежи всеки петък от 18:30 часа на Младежко.



Молитвена служба във гр. София

През изминалите седмици се състояха много граждански протести в България и падна правителството. Християните не останаха безразлични към събитията. В залата на Историческия музей на ул. Опълченска се събрахме около 500 души от около 15 църкви. Всеки един от пасторите даваше послание с насока за молитва и всички заедно се молихме, като вярвахме, че Бог има добро бъдеще за България, за нашите деца и младежи.

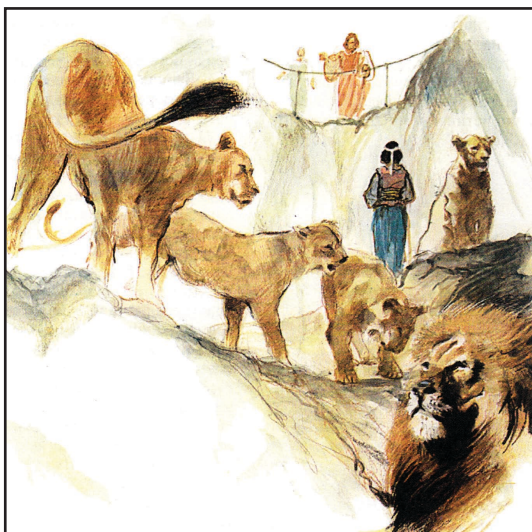
ДАНИИЛ В КЛЕТКАТА НА ЛЪВОВЕТЕ

Цар Дарий започнал да управлява Вавилон. Даниил бил добър приятел на царя и много му помагал. И Дарий го обичал, а това не се харесвало на другите царски слуги. Те решили да убият Даниил. Дълго мислили какво да сторят и накрая съставили хитър план.

Враговете на Даниил отишли в двореца и казали на Дарий: „Царю, нека тридесет дни всички жители на страната да се обръщат с молбите си само към теб!“ Но молитвата, отправена към Господа, е също молба! Всички знаели, че Даниил много обича Бога и Му се моли три пъти на ден. Даниил коленичел пред отворения прозорец на своя дом, за да се обърне към Господа.

И враговете му знаели това. Ето защо те казали още на царя: „Нека този, който наруши твоята заповед през тридесетте дни, да бъде строго наказан! В градината на двореца е изкопана дълбока яма, а в нея стои клетката с твоите лъвове. Нека провиненият да бъде хвърлен в клетката на лъвовете!“ Цар Дарий харесал това предложение и подписал заповед: поданиците му не можели да се обръщат с молба към никой друг, освен към него.

Даниил не се подчинил на та-



зи заповед. Отваряйки прозореца на своя дом, който гледал към Йерусалим, той продължавал да се моли три пъти на ден на Господа: сутрин, по обед и вечер.

И веднъж, докато се молел, слугите на царя се втурнали в дома му. Видели, че стои на колене, хванали го и го завели при Дарий. Едва сега царят схванал коварния им замисъл. И много се разстроил: Даниил бил най-добрият му приятел, а сега щели да го разкъсат лъвовете. Дарий не можал да отмени заповедта, която подписал. „Надявам се, че Бог няма да те изостави“ - казал царят на Даниил. Завели нещастника в гради-

ната на двореца, отворили решетката на лъвската клетка и го хвърлили при хищниците. През цялата нощ Дарий не мигнал. Та нали приятелят му бил хвърлен в клетката на лъвовете и по негова вина? „Ще бъде ли спасен от своя Бог?“ - мислел си царят.

Рано на другата сутрин той се облякъл и побързал да слезе на двора, където била клетката, „Данииле, слуга на Господа, спаси ли те Бог от лъвовете? - провикнал се царят. - Та ти така честно му служеше.“ „О, царю! - чул Дарий гласа на своя приятел. - Господ изпрати при мен Своя Ангел и Ангелът ме спаси от лъвовете.“

Зарадван, Дарий извикал слугите си, те бързо отворили клетката, спуснали въже и Даниил се измъкнал навън. Той бил жив, лъвовете не го докоснали! Бог не изоставил Даниил!

Щастлив, че Даниил е останал жив и невредим, царят изпратил вестносноци из цялата страна със заповед: „Всички жители трябва да почитат Бога на Даниил.“ А враговете на своя приятел Дарий хвърлил в клетката с лъвовете и хищниците веднага ги разкъсали.



**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
В кв. Люлин 8 (заг Била)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
В Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

Абонаменти за 2013 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106
Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Баня
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428